

Fascinující svět vědy otevírá před námi obraz krásného, přesně sestrojeného světa, který má svůj smysl a cíl. Není třeba být velkým učencem, abychom pochopili souvislost příčin a účinků v každé skutečnosti, která nás obklopuje. Každý je schopen bez námahy zpozorovat, že většina skutečností, které kolem sebe pozorujeme, poukazuje na Příčinu, na osobního Boha, který nás stvořil a vykoupil. Jedině intelektuální nepoctivost nás nutí vymýšlet prapodivné teorie, které mají pramalou vědeckou hodnotu, ale zato poskytují komfortní klam, že Bůh neexistuje, a nemá proto na nás žádné nároky.

Věda o vesmíru

Významní vědci, kteří zkoumají vesmír a zákony, jimiž se řídí, docházejí k neobyčejným závěrům. Ukazuje se totiž, že představy o vesmíru jako o chaotické hromadě sutí roztroušené v prostoru prostě neodpovídá skutečnosti. Přesnost, s jakou je vesmír vystavěn, nás posílá na kolena, pokud jsme jen trochu intelektuálně poctiví a dokážeme uznat, že existuje někdo moudřejší a mocnější než my.

Abychom pochopili nepředstavitelnou přesnost zákonů, jakými se řídí vesmír, můžeme si posloužit následujícím obrazem: vezměme měřicí pásmo s milimetrovou stupnicí a natáhneme je od jednoho kraje vesmíru na druhý. Počet centimetrů na takovém pásmu je neslýchaně veliký. Na tomto pásmu je červene vyznačen jeden bod, který zobrazuje zákon gravitace. Co by se stalo, kdyby ten zákon nebyl tak přesný? Kdyby gravitační síla byla trochu větší nebo trochu menší? Zdá se nám, že by se nestalo vůbec nic, že bychom byli trochu těžší nebo lehčí. Přitom sebemenší změna této hodnoty by znamenala katastrofu celého vesmíru. Jedině naše pýcha a arogance nám překáží v uznání, že zákony vesmí-

Intelektuální poctivost

Christian Boehmer Anfinsen, biochemik a laureát Nobelovy ceny, řekl, že na základě vědeckých poznatků musíme přijmout, že existuje určitá nepochopitelná moc, která má nepředstavitelnou schopnost předvídání a vědění a rovněž sílu, která způsobila, že začal existovat svět.

ru nevznikly náhodou. Někdo nesmírně moudřejší a mocnější je musel důkladně promyslet a uvést v činnost.

Arno Penzias, nositel Nobelovy ceny v oblasti fyziky, řekl: „Astronomie nás uvádí do ústředního celku, do vesmíru, utvořeného z něčeho, který zachovává velmi přesnou rovnováhu nezbytnou pro splnění podmínek, jaké vyžaduje existence života, která má vůdčí, můžeme říci mimopřirozený plán.“ Z pohledu tohoto vědce se stvoření vesmíru opírá o všechny pozorovatelné veličiny, jaké má astronomie v současné době k dispozici.

Právě proto Christian Boehmer Anfinsen, biochemik a laureát Nobelovy ceny, přiznává: „Myslím, že jen idiot může být ateista. Musíme přijmout, že existuje určitá nepochopitelná moc, která má nepředstavitelnou schopnost předvídání a vědění a rovněž sílu, která způsobila, že začal existovat svět.“

Presto i lidé rozumově vyspělí si volí ateismus a rezignují tak na základní intelektuální poctivost: „Nechci uvěřit v Boha. Proto raději věřím v to, o čem vím, že je to vědecky nemožné: samovolný vznik světa, který vede k evoluci.“ Tak vyslovil svou intelektuální volbu vynikající vědec George Wald, biochemik a fyziolog, laureát Nobelovy ceny v oblasti medicíny.

Svědectví biologie

Navzdory až agresivně vystupujícím sdělovacím prostředkům a autorům některých školních učebnic současná biologická věda vylučuje možnost samovolného vzniku života z neživé látky. Laureát Nobelovy ceny v oblasti biochemie Harry Compton

Crick prohlásil: „Poctivý člověk, kdyby byl vyzbrojen veškerou vědou, která je nám dostupná, mohl by jedině uznat, že už samotný původ života je v určitém smyslu zázrakem. Tolik je totiž podmínek, které musí existovat, aby vznikl.“

Senzační báje o tom, že v „prvotní polévce“ pod vlivem elektrického napětí by se mohly objevit molekuly, ze kterých by pak vznikl život, odporuje poctivé vědě. Profesor Crick jednoznačně potvrdil: „Rozhodující většina sekvencí aminokyselin vůbec nikdy nemohla vzniknout cestou pouhé syntézy v jakékoliv době.“ Jde o to, že aminokyseliny tvoří řetězce jedině v přítomnosti enzymů – a enzymy nevznikají samovolně mimo živé organismy. Bez života není život.

Objevy molekulární biologie udivují vědce přesností, která je zcela nemožná bez účasti inteligentní stvořitelské síly. Biochemik Albert Szent-Györgyi von Nagrapolt (Nobelova cena v medicíně) takto hovoří o fungování živých organismů: „Aby mohly na sebe v řetězci vzájemně působit, musí být důkladně zbudované molekuly na sebe ideálně přizpůsobené, tak jako kolečka ve švýcarských hodinkách. Vypadá to téměř nemožné, že se takový systém může rozvinout. Jakmile se kterékoliv z jednotlivých ozubených koleček změní, celý systém se stává nefunkční. Náзор, že je možné ho náhodně vytvořit, je zcela nesmyslný jako tvrzení, že hodinky vylepšíme tím, že s nimi udeříme o zem a tím způsobíme, že jedno kolečko se vyhne ze své osy. Abychom získali lepší hodinky, museli bychom současně vymě-

nit všechna soukolí. Stejně tak v živém organismu by se muselo při každé změně jednotlivosti změnit všechno. Nahodilá mutace má nulovou pravděpodobnost.“

Příkladem velmi vyspělé technologie v živých organismech je elektrický pohon zabudovaný v bakterii *Escherichia coli*, kterou nosíme ve svém břiše a která se pohybuje pomocí bičků a je přitom úplnou chemickou továrnou. Hodinky, které odměřují čas uvnitř cyanobakterii *Synechococcus elongatus* představují technologie, vedle kterých nejvyspělejší nanotechnologie používané při optickém záznamu a výpočetní technice vypadají jako technologie dlaždičky vedle uměleckého klenotníka (nanometr je přibližně tisícina tloušťky lidského vlasu, 10^{-9} m – miliardtina metru). Jenom pýcha a intelektuální nedůslednost může způsobit, že myslící člověk není ochoten uznat Stvořitele za nejgeniálnějšího inženýra.

Z toho pohledu větší moudrost prokázala nevzdělaná židovská žena z 2. století před Kristem, která řekla svému synovi: *Prosím tě, dítě, pohlédni k nebi i na zemi, na všechno, co je zde vidět, a věz, že to Bůh udělal ne z toho, co bylo, a že i lidský rod takto povstal.* (2 Mak 7,28) Nejedním dnešním profesorem by se od matky Makabejské měl čemu naučit.

Historická svědectví

Nejen přírodní vědy nám dokazují existenci Boha jako osobní Příčiny všehomíra. Také dějiny nám představují Boha jako milujícího Otce, který se po celou dobu pečlivě stará o člověka, kterého stvořil, a navazuje s ním rozhovor. Biblické dokumenty ukazují činnost Boha od okamžiku stvoření světa a člověka, přes povolání Abraháma a vytvoření izraelského národa až po uskutečnění všech mesiánských předpovědí v osobě Ježíše Krista a v činnosti církve, kterou založil.

Žádný jednotlivý člověk ani skupina lidí by nebyli schopni

Poučení pro celý svět

naplánovat a uskutečnit takový scénář událostí předpovězených a splněných v průběhu několika tisíců let. Bůh rozmlouvá s člověkem a projevuje se jako Pán dějin a lidstva, ve kterých není náhod a které mají přivést ke spáse každého člověka, jen když touží, aby byl spasen.

Při uskutečňování svého plánu spásy si Bůh mnohokrát posloužil lidmi zvanými proroci. Protože toužil vykázat lidem jedinou cestu k sobě do nebe, předpověděl mnoho charakteristických vlastností svého Syna, který se má stát touto cestou. Prorocství tak vyloučila jakoukoliv chybu nebo podvod, protože nikdo kromě Ježíše nesplňuje všechny tyto předem stanovené požadavky.

Je třeba vzít v úvahu, že v osobě Ježíše Krista se naplnily dvě skupiny prorocství: prorocství, která by snadno mohl splnit každý člověk (např. vjezd do Jeruzaléma na oslu), a taková, která jsou nezávislá na jeho lidské vůli (např. místo a doba narození a druh smrti).

Každý čtenář Nového zákona si všimne již na prvních stránkách jednoho obratu: *A to všechno se stalo, aby se naplnilo slovo Hospodina vyslovené skrze proroky.* (srov. Mt 1,22; 2,5.15.17.23; 3,3)

V knize Joshe McDowella *Evidence that Demands a Verdict* je celá devátá kapitola věnována podrobné analýze prorocství a pravděpodobnosti jejich splnění náhodnými osobami. Autor uvádí 332 mesiánských prorocství, která se vyplnila na Ježíši Kristu. Pravděpodobnost náhodného splnění jen osmi nejdůležitějších byla vypočtena jako 1:10¹⁷. To je pravděpodobnost, s jakou najdeme jedinou označenou minci mezi 10¹⁷ neoznačených. Takový počet mincí by pokryl vrstvou půl metru vysokou teritorium, jakým je Bělorusko nebo stát Texas.

Je vůbec Bible reálným historickým dokumentem? Poslechněme si specialisty. Profesor Nel-

„Institut studii o ženách a výzkumu na rovné příležitosti v Norsku“ utrpěl těžký debakl. Norská televize vysílala dokument, který porušil politicky korektní tabu. Autor pořadu, někdejší gender-sociolog, dospěl k závěru, že všechna genderovská tvrzení a objevy jsou v naprostém rozporu s přírodovědeckými a lékařskými výzkumy o rozdílech mezi pohlavími. Výhodiskem byl udivující paradox. V zemi, která byla velebena jako kolébka gender-ideologie, která byla všude vyučována a propagována, ani po desetiletích nestoupil počet ženských inženýrek a techniků ani mužských zdravotních sester (nebo bratrů?). Pořad dokumentoval, že již v nejútlejším věku se u chlapců

i dívek projevují signifikantní rozdíly v typickém chování. Není to výsledek výchovy, nýbrž rozdílné hladiny testosteronu a přirozeného vývoje. Norsko je velmi bohaté země a vydává na cílenou propagandu i gender-výchovu mnoho prostředků. Ale převýchova nepřinesla žádné ovoce. Blamování teoretikové to zdůvodnili takto: Máme tak dobrou teorii, že ji praxe není ani schopna sledovat. Výsledek: Slavný „Institut studii o ženách a výzkumu na rovné příležitosti“ v Norsku šel pro nevědeckost a neúčelnost do konkursu. Zpráva o tomto fiasku genderismu byla ve většině zemí potlačena.

Andreas Unterberger
Kath-net
Překlad -lš-

son Glueck, ředitel Americké školy orientálních výzkumů v Jeruzalémě, říká: „Třicet let provádím vykopávky a v jedné ruce držím Bibli a v druhé ruce kapesník a ještě se mi nestalo, aby Bible obsahovala omyly z historického hlediska.“ Ještě silnější je výrok doktora Clifforda Wilsona, bývalého ředitele Australského archeologického institutu: „Neznám ani jeden archeologický objev, řádně potvrzený, který by byl v rozporu s Bibli. Písmo svaté je nejdůkladnějším historickým pramenem, jaký svět kdy vlastnil.“ A co vice, Millar Borrows, profesor univerzity v Yale, prohlásil: **V mnoha případech vyvrátila archeologie pohledy novodobých kritiků Bible. Mám mnoho příkladů o tom, jak archeologie prokázala, že kritika se opírá o nereálná a smyšlená schémata.**

Archeologie potvrdila, že žádná z událostí, které jsou v Bibli, nejsou mýty ani zbožné legendy nebo básně, ale konkrétní kulturní i historické skutečnosti. Intelektuální poctivost vyžaduje, abychom uznali Bibli za pravdivý dokument o pravdi-

vých setkáních pravdivého Boha s člověkem.

Věcné důkazy zmrtychvstání

Vrcholným bodem Boží lásky k člověku bylo to, že Boží Syn přijal lidské tělo, aby vlastní krví vykoupil lidstvo a obmyl každého člověka od hříchů. Kromě potvrzených očitých svědectví svědků, kteří byli Ježíšově smrti osobně přítomni a pak ho viděli živého, máme k dispozici dva věcné důkazy faktu zmrtychvstání. Jsou to Turínské plátno a rouška z Manoppello, jemný šátek z průhledné tkaniny. Na obou je obraz umučeného a zmrtychvstalého Krista, který žádná lidská ruka nemohla zhotovit.

Profesor Klaus Berger, vynikající německý biblista, řekl: „Podle židovské tradice k důkazu před soudem bylo nutné svědectví dvou svědků. Tyto svědky máme v osobě Petra a Jana, ale máme také dva důkazy – dva kusy plátna: Turínský rubáš a tvář z Manoppello. To jsou dva věcné důkazy zmrtychvstání. Zmrtychvstání je fakt,

není to žádná teologická metafora. Zmrtychvstání je skutečnost. I o tom mluví obraz z Manoppello.“

Nejmenší detaily na turínském plátně potvrzují autentičnost této neobyčejné relikvie: rány do všech podrobností odpovídají popisům v evangeliu, mince na očích svědčí o době ukřižování, podobně jako pyl z květů, které rostly v Palestině v 1. století po Kristu. Způsob zobrazení není možno uskutečnit žádnou dostupnou technologií. NASA potvrdila: „Pro nás vědce by možnost zfalšování obrazu na plátně byla větší zázrak než samo zmrtychvstání. Znamená to totiž, že v 21. století nejsme schopni vyrovnat se falzifikátorovi z 15. století.“

Intelektuální poctivost vyžaduje přijetí rozhodnutí. Nepoctivost naopak vede nejen k odmítání očividných důkazů, ale i k více či méně záměrnému falšování, jak tomu bylo v případě karbonových zkoušek Turínského plátna v roce 1988.

Shrnutí

Každý člověk má svobodnou vůli a má právo zvolit zlo a smrt a odmítnout lásku a život. Bůh v nekonečné lásce nám však předkládá mnoho důkazů a známení své lásky, takže poctivý člověk, nezávisle na svém vzdělání či zbožnosti, má možnost se snadno přesvědčit a uvěřit, že Bůh existuje a odměňuje ty, kteří ho hledají. (srov. Žid 11,6)

Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, odhodíme všechnu přítěž i hřích, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízel, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu. Myslete na to, co všechno on musel snést od hříšníků, abyste neochabovali a neklesali na duchu. (Žid 12,1-3)

Mihujcie się 1/2012
Překlad -lš-